

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-989/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda mr. sc. Leonu Širić, na temelju pisanog prijedloga sudske savjetnice Matee Orešković, u pravnoj stvari tužitelja GRAD ZAGREB, OIB 61817894937, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, protiv tuženika EURODIGITAL d.o.o., OIB 21632404131, Zagreb, Ulica Vladimira Nazora 34, kojeg zastupa punomoćnik Silvije Hraste, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hraste & Partneri d.o.o., u Zagrebu, Ribnjak 40, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 28. listopada 2026.

p r e s u d i o   j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba poslovni broj Ovr-2804/2021 od 11. kolovoza 202. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 8.748,21 kn/1.161,09 EUR sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 120,21 kn / 15,95 EUR od 11. prosinca 2019.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. siječnja 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. veljače 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. ožujka 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. travnja 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. svibnja 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. lipnja 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. srpnja 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. kolovoza 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. rujna 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. listopada 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. studenoga 2020.,
- na iznos od 719,00 kn / 95,43 EUR od 11. prosinca 2020., pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja

kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena kao i naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 33,18 EUR / 250,00 kn sa zateznim kamatama od 11. kolovoza 2021. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena u roku od osam dana te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 890,63 EUR sa zateznim kamatama od 23. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 113,18 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 19. srpnja 2021. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, odnosno izvatka iz poslovnih knjiga te je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi radi naplate tužiteljeve tražbine u iznosu od 8.748,21 kn/1.161,09 EUR i troškova postupka.

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u kojem je osporio osnovu i visinu potraživanja. U prigovoru je u bitnom naveo da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 29. listopada 2012. predmet kojeg je postavljanje ukupno 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, dok su 25. kolovoza 2015. sklopili I. Aneks tom ugovoru. Naveo je da su tužitelj i tuženik sklopili i Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 28. prosinca 2012., predmet kojeg je postavljanje dodatnih 700 košara za smeće na javnim površinama u Gradu Zagrebu, a 17. prosinca 2015. sklopili su I. Aneks tom ugovoru. Na temelju tih ugovora tuženik je dao tužitelju u vlasništvo 1036 košara za otpatke, a zauzvrat je tuženik košare mogao koristiti 15 godina za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama uz plaćanje naknade tužitelju. Istaknuo je da su tužitelj i tuženik 20. srpnja 2020. sklopili Ugovor o nagodbi kojim se tužitelj obvezao tuženiku dodijeliti zamjenske lokacije za postavljanje reklama i reklamnih panoa na način i pod uvjetima reguliranim tim ugovorom. Nadalje ukazuje na to da Ugovor o nagodbi od 20. srpnja 2020. predstavlja obnovu (novaciju) međusobnih odnosa između tužitelja i tuženika, obzirom su tužitelj i tuženik sklapanjem navedenog ugovora zamijenili raniju obvezu prema kojoj će tuženik plaćati naknadu tužitelju za postavljanje reklamnih naljepnica na 1036 doniranih košara, s novom obvezom da tuženik plaća naknadu za postavljanje reklama na panoima koji će biti postavljeni na zamjenskim lokacijama. Ističe kako ugovorom o obnovi prijašnja obveza prestaje, a nova nastaje te da je predmetnim Ugovorom o nagodbi prestala svaka obveza tuženika u odnosu na 1036 košara koje su bile predmetom ranijih ugovora, pa tako i obveza

plaćanja naknade za postavljanje reklama. Ističe i da u konkretnom slučaju nije došlo do obnove ugovornih odnosa između tužitelja i tuženika, predmetni ugovori o plaćanju naknade bi se mogli smatrati jednostrano otkazanima od strane tužitelja te se poziva na e-mail od 19. srpnja 2019. kojim je tuženik obaviješten da će Zagrebački Holding d.o.o. – Podružnica Čistoća, sve postojeće košare za otpatke zamijeniti novima, unificiranim te da tuženik više neće biti u mogućnosti koristiti oglasni prostor, kao i na dopis od 26. srpnja 2019. u kojem je tužitelj naveo da će predmetne košare biti uklonjene te da tuženik neće biti u mogućnosti koristiti oglasni prostor. Ukazuje na to da je dobio obavijest da će se s uklanjanjem košara započeti 1. siječnja 2020., a nakon toga više nije primio nikakvu obavijest da to nije učinjeno. Ističe da od 1. siječnja 2020. ne koristi predmetne košare za oglašavanje. U konkretnom slučaju smatra da se radilo o dvostranoobveznom ugovoru prema kojemu i jedna i druga ugovorna strana moraju ispuniti svoju obvezu, odnosno tužitelj omogućiti postavljanje reklama na košarama, a tuženik platiti naknadu. Ističe da ukoliko jedna ugovorna strana nije u mogućnosti ispuniti svoju obvezu, a očito je da tužitelj to nije bio u mogućnosti uslijed otklanjanja predmetnih košara, onda svakako niti druga ugovorna strana nije u obvezi ispuniti svoju obvezu, konkretno platiti naknadu. S obzirom na to da je Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama raskinut i da tuženik stvarno predmetne košarice ne koristi, ne postoji osnova na temelju koje bi tuženik bio dužan platiti tužitelju ranije ugovorene naknade.

3. Općinski građanski sud u Zagrebu se rješenjem poslovni broj Povrv-4727/2021-6 od 11. srpnja 2025. oglasio nenadležnim te je predmet ustupljen Trgovačkom sudu u Zagrebu, kao stvarno nadležnom sudu.

4. Povodom tuženikovog prigovora, rješenje o ovrsi je rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-989/2025-2 od 20. listopada 2025. stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu su ukinute provedene radnje, dok je u dijelu kojim je naloženo plaćanje postupak nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga.

5. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem isprava u spisu i to: izvadak iz knjigovodstvene kartice (list 3-4 spisa), Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 29. listopada 2012. (list spisa 16-18), Zaključak o prihvaćanju sklapanja Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama (list 19 spisa), I. Aneks Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 29. listopada 2012. (list 20-21 spisa), Zaključak o prihvaćanju sklapanja I. Aneksa Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 29. listopada 2012. (list 22 spisa), Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 28. prosinca 2012. (list spisa 23-25), Zaključak o prihvaćanju sklapanja Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 28. prosinca 2012. (list 26 spisa), I. Aneks Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama 17. prosinca 2015. (list 27-30 spisa), Zaključak o prihvaćanju sklapanja I. Aneksa Ugovora o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 27. studenog 2015. (list 31 spisa), Ugovora o nagodbi od 20. srpnja 2020. (list 32-35 spisa), fotografije (list 36-41 spisa), e-mail korespondencije (list 41-44 spisa), dopisa od 26. srpnja 2019. (list 45-46 spisa), dopisa od 15. studenoga 2019. (list 47 spisa), knjige IRA (list 48-50. spisa), konto kartice (list 51 spisa), Izjave od 7. lipnja 2021. (list 52 spisa), Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklama (šifra Ugovora: 652393)

(list 136-138 spisa), kao i saslušanjem svjedoka Igora Maksimiljanović na ročištu 17. rujna 2026 (list 226 -229 spisa).

6. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 14672025, dalje: ZPP) te je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev za isplatu 1.161,09 EUR na ime naknade za postavljanje reklamnih naljepnica na košarama za otpatke na javnim površinama grada Zagreba na temelju Ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklama (šifra Ugovora: 652393), za razdoblje od prosinca 2019. do prosinca 2020.

8. Između stranaka nije sporno da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 29. listopada 2012., na temelju kojeg je tuženik darovao tužitelju 700 košara za otpatke (čl. 2. Ugovora), a tužitelj je dao suglasnost tuženiku da na tim košarama za otpatke u razdoblju od narednih 15 godina može postavljati naljepnice s reklamnim porukama (čl. 4. Ugovora), ni da su 25. kolovoza 2015. tužitelj i tuženik sklopili I. Aneks navedenom Ugovoru. Nije sporno ni da su tužitelj i tuženik sklopili još jedan Ugovor o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 28. prosinca 2012. predmet kojeg je postavljanje dodatnih 700 košara za otpatke, kao ni da su 17. prosinca 2015. sklopili I. Aneks tom Ugovoru, kao ni da su sklopili Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama (šifra Ugovora: 652393), kojim su za 16,00 m² ugovorili plaćanje mjesečne naknade od 719,00 kn (95,43 EUR), a ni da su sklopili Ugovor o nagodbi od 20. srpnja 2020. kojim su suglasno utvrdili kako je Zagrebački Holding d.o.o. – Podružnica Čistoća u obvezi zamijeniti sve postojeće košarice za otpad novim jedinstvenim košaricama pa tako i one košarice za otpatke postavljene na temelju ugovornih odnosa između tužitelja i tuženika, a kojim se reguliraju međusobna prava i obveze te druga pitanja u vezi dodjele zamjenskih lokacija za postavljanje digitalnih reklamnih konstrukcija iznad prometnica zbog uklanjanja košara za otpatke.

9. Između stranaka je sporna osnova i visina potraživanja, budući da tuženik tvrdi da su Ugovori o darovanju i postavljanju košara za otpatke na javnim površinama od 29. listopada 2012. i od 28. prosinca 2012., a posljedično tome i Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama (šifra Ugovora: 652393) raskinuti, da tuženik nije koristio predmetne košare za postavljanje naljepnica s reklamnim porukama od 1. siječnja 2020. i da stoga nije dužan plaćati naknadu tužitelju u utuženom razdoblju.

10. S obzirom na navedeno osporavanje, na tužitelju je bio teret dokazivanja da je tuženik obveznik plaćanja predmetne naknade za postavljanje reklamnih naljepnica u utuženom razdoblju od prosinca 2019. do prosinca 2020. jer da bi tužitelj mogao osnovano zahtijevati naplatu naknade za razdoblje od prosinca 2019. do prosinca 2020., a koja je naknada ugovorena u mjesečnom iznosu sukladno odredbi članka 3. Ugovora morao je svakako dokazati, jer je na njemu teret dokaza, da je u navedenom razdoblju tuženik bio u mogućnosti koristiti reklamne košarice, pa bi onda tuženik bio u obvezi platiti naknadu sukladno Ugovoru.

11. Međutim, tužitelj osim izvotka iz poslovnih knjiga nije dostavio druge dokaze u prilog svojim tvrdnjama, točnije nije dostavio dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je tužitelj omogućio tuženiku korištenje predmetnih košarica upravo u utuženom razdoblju, odnosno da je tuženik koristio predmetne košarice u utuženom razdoblju, kao i da predmetni ugovori nisu raskinuti.

12. Ovaj sud je iz iskaza svjedoka Igora Maksimiljanovića utvrdio da je tužitelj obavijestio tuženika o zamjeni košarica novim unificiranim tipom te da neće biti u mogućnosti koristiti oglasne površine na tim košaricama. U svom iskazu navodi kako mu je tužitelj ponudio nagodbu i da izabere drugu vrstu oglasnog prostora koji je predviđen pravilnikom tužitelja, što je tuženik i učinio. Ističe kako su mu počele stizati opomene za neplaćanje naknade, na što se on žalio obzirom da smatra da mu je tužitelj htio naplatiti nešto što mu je zapravo zabranio koristiti pismenim putem. Nadalje navodi da je navedeni oglasni prostor on prestao po nalogu Grada Zagreba koristiti 31. prosinca 2019. godine. Ističe kako je uz rješenje Grada Zagreba o prestanku korištenja oglasne površine, također isto rješenje i obavijest dobio od Zagrebačkog holdinga - Podružnica čistoća. Obavijesti su se odnosile na isti vremenski period do kojeg mora prestati koristiti oglasne površine na košaricama za otpatke. Navodi kako je Grad Zagreb dobio foto dokumentaciju svake pojedine košarice na svakoj lokaciji na kojoj je vidljivo da nema niti jedne reklame tj. da su reklame prekrivene jednoboju bijelom naljepnicom, te kako je navedenu dokumentaciju urudžbirao. Nadalje ističe da je Grad Zagreb također dobio svu tuženikovu knjigovodstvenu dokumentaciju, ulazne i izlazne račune, porezne prijave iz kojih je vidljivo da tvrtka Eurodigital d.o.o., tada Dobra reklama d.o.o. nije van toga datuma fakturirala niti jedan račun nikome za što smatra da je dovoljan dokaz da je tvrtka Eurodigital d.o.o. postupila po rješenju Grada Zagreba i prekinula svoje poslovanje kako su oni tražili.

13. Iz isprava u spisu, koje je uz prigovor protiv rješenja o ovrsi dostavio tuženik, točnije e-mail-a od 19. srpnja 2019. (list 43 spisa) ovaj sud je utvrdio da je tužitelj obavijestio tuženika da će Zagrebački Holding d.o.o. – Podružnica čistoća sve postojeće košarice za otpatke na javnim površinama zamijeniti novim unificiranim, a zamjenom košarica bit će obuhvaćene i one na kojima se nalaze oglasne površine koje koristi tuženik, da je očekivano vrijeme za zamjenu tijekom 2020. godine te da tuženik više neće moći koristiti oglasni prostor na tim košaricama pa je pozvao tužitelja da ako i dalje ima interes za korištenje javnih površina Grada Zagreba za oglašavanje, da predloži alternativne lokacije, odnosno reklamne panoe. U navedenom e-mailu od 19. srpnja 2019. tužitelj nije naveo da otkazuje ili raskida predmetne ugovore, niti je sadržaj teksta e-maila takav da bi tužitelj nedvojbeno izrazio volju za otkazom ili raskidom ugovora. Tužitelj je u e-mailu naveo kako je u planu zamjena košarica za otpatke na kojima tuženik koristi oglasne prostore te da nakon zamjene košarica te oglasne prostore neće moći koristiti. Iz toga ne proizlazi nedvojbeno volja tužitelja da odmah otkáže ugovor tim e-mailom, odnosno da ga otkáže prije nego što su košarice stvarno uklonjene, već proizlazi da tuženik može koristiti oglasne prostore sve do zamjene košarica, kao i da tuženik predloži alternativne lokacije za oglašavanje.

14. Iz dopisa od 26. srpnja 2019. (list 45 - 46 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj odgovorio na tuženikov prijedlog da mu se s obzirom na planirano uklanjanje, odnosno zamjenu košarica za otpatke na kojim se nalazi njegov oglasni prostor omogući postavljanje reklamnih konstrukcija iznad prometnica. U tom dopisu tužitelj je naveo

kako u cilju sporazumnog i mirnog rješavanja nastale situacije u kojoj tuženik neće biti u mogućnosti koristiti oglasni prostor kojeg je dobio na korištenje na košaricama za otpatke, a sve radi otklanjanja bilo kakve mogućnosti spora, obavještava tuženika da će uputiti prijedlog da se na predloženim lokacijama mogu postaviti reklamne konstrukcije te bi u slučaju usvajanja prijedloga odluke postojali uvjeti za dodjelu lokacija za postavljanje reklamnih panoa kao zamjena za oglasni prostor na košaricama za otpatke koji će se ukloniti. Iz navedenog dopisa također ne proizlazi nedvojbeno volja tužitelja da odmah otkaže ugovor tim dopisom, odnosno da ga otkaže prije nego što su košarice stvarno uklonjene i prije nego što su stvarno dodijeljene alternativne lokacije tuženiku za postavljanje oglasa i sklopljen novi ugovor za zamjenske lokacije.

15. Međutim, upravo iz Ugovora o nagodbi (str. 32. do 35. spisa) proizlazi da su Ugovori o darovanju i postavljanju košarica za otpatke iz 2012. raskinuti 20. srpnja 2020. Naime, odredbom čl. 6.6. Ugovora o nagodbi ugovoreno je da ugovorne strane suglasno utvrđuju da je broj zamjenskih lokacija iz čl. 5. ovog ugovora određen temeljem vrijednosti ugovora iz čl. 1. ovog ugovora te da su te vrijednosti izjednačene na način da se posebno vodilo računa o okolnosti ugovora koji se raskida (rok važenja ugovora koji se raskida, veličinu oglasne površine reklame i reklamnog panoa, zakupnikove troškove nastale radi postavljanja i uklanjanja reklame i reklamnog panoa).

16. Dakle, tužitelj i tuženik su se suglasili o raskidu Ugovora o darovanju i postavljanju košarica za otpatke iz 2012. i to 20. srpnja 2020., upravo sklapanjem Ugovora o nagodbi.

17. Budući da raskinuti ugovori iz kojih proizlazi tužiteljeva obveza na omogućavanje tuženiku postavljanja reklamnih naljepnica, a potom i tuženikova obveza na plaćanje naknade u skladu s Ugovorom o plaćanju naknade za postavljanje reklama, tužitelj nema pravo potraživati naknadu koju temelji na Ugovoru o plaćanju naknade jer je, po shvaćanju ovog suda, taj Ugovor prateći ugovor uz Ugovor o darovanju i postavljanju košarica s Aneksom, odnosno Ugovor o plaćanju naknade nije samostalni ugovor, već se radi o ugovoru povezanom s Ugovorom o darovanju i postavljanju košarica s Aneksom, kojim Ugovorom o plaćanju naknade se samo dodatno određuje iznos naknade.

18. Međutim i za razdoblje prije toga, tužitelj nije dokazao pozitivnu tvrdnju da je unatoč svojim najavama da će početi s uklanjanjem košarica 1. siječnja 2020. i da će to trajati kroz cijelu godinu, omogućio tuženiku postavljanje reklamnih naljepnica u utuženom razdoblju. Odlučno je je li i nakon tužiteljeve najave da od 1. siječnja 2020. počinje uklanjati košarice koje je tuženik darovao, ipak tuženiku omogućio korištenje tog reklamnog prostora, što je tužitelj trebao dokazati, a naročito s obzirom na tuženikovu tvrdnju da u utuženom razdoblju nije obavljao oglašavanje. Tužitelj te odlučne činjenice nije dokazao, a na njemu je teret dokaza za pozitivne tvrdnje koje proizvode tuženikovu obvezu.

19. Uzevši u obzir navedeno, ovaj sud je utvrdio da su tužitelj i tuženik nakon raskida ugovora oslobođeni svojih ugovornih obveza, kako je to propisano čl. 368. st. 1. ZOO-a. Naime, ako tužitelj više nema obvezu osigurati tuženiku reklamni prostor za

postavljanje naljepnica, ne može od tuženika zahtijevati ispunjenje obveze plaćanja naknade za oglasni prostor.

20. Slijedom navedenog, ovaj sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a u vezi s odredbama čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, utvrdio da u utuženom razdoblju od prosinca 2019. do prosinca 2020. tužitelj nije omogućio tuženiku korištenje reklamnog prostora zbog čega ne postoji tuženikova obveza plaćanja naknade u iznosu od 1.161,09 EUR.

21. Stoga je valjalo u cijelosti ukinuti platni nalog i odbiti tužbeni zahtjev (točka I. izreke ove presude).

22. Budući da je tuženik u cijelosti uspio u sporu pripada mu pravo na naknadu troškova postupka sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a.

23. Tuženik ima pravo na naknadu troška i to: sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi prema Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23, dalje: Tarifa) 150,00 EUR, sastava podnesaka od 8. ožujka 2024., u iznosu od 37,50 EUR (Tbr.8. točka 4. tarife), sastava podneska od 21. ožujka 2024. u iznosu od 37,50 EUR (Tbr.8. točka 4. tarife), sastava podneska od 8. srpnja 2025. u iznosu od 37,50 EUR (Tbr.8. točka 4. tarife), sastava podneska od 10. prosinca 2025. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife), zastupanja na ročištima 02. lipnja 2026. i 17. rujna 2026. prema Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23, dalje: Tarifa) za svako u iznosu od 150,00 EUR, ukupno 300,00 EUR, PDV od 25% u iznosu od 178,13 EUR, ukupno 890,63 EUR (točka II. izreke).

24. Tužitelj nije uspio u sporu pa mu ne pripada pravo na trošak parničnog postupka (točka III. izreke).

U Zagrebu 28. listopada 2026.

Sudac:

Mr. sc. Leon Širić

Dokument je elektronički potpisan:

LEON ŠIRIĆ

Vrijeme potpisivanja:

28-10-2026

12:03:59

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=ŠIRIĆ

G=LEON

CN=LEON ŠIRIĆ

Nacrt odluke izradila
sudska savjetnica:
Matea Orešković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od petnaest dana od dana dostave ove presude. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske putem ovog suda u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava. Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a). Nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja ročišta (članak 358. stavak 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088f-4e9b2**

Kontrolni broj: **06df3-25e54-26f22**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LEON ŠIRIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.